

Repelaerstraat 84
2515 NA Den Haag, NL
TEL: 00-31-70-3050415 / 70-3803058
mobile 00- 31-655 36 23 13
FAX: 00-31-70-4020917
Giro 7699299
E-mail : apouri@gmail.com
www.prime95.nl

4 maart 2009
Persbericht

Het laatste bericht van het detentiecentrum Schiphol is: de gedetineerden van Schiphol hebben ons om 18.30 uur laten weten dat ze morgen 5 maart 2009 niet in hongerstaking gaan, maar dat ze zullen wachten op de resultaten van de rechtbank van 6 maart 2009, betreffende de zaak die de asieladvocaten hebben aangespannen tegen de Nederlandse staat.

Het laatste nieuws over de heer Imani.

De heer Imani is met een aantal anderen overgeplaatst van Schiphol naar detentiecentrum Zeist en vandaar naar Rotterdam. Hier is hij naast zijn hongerstaking ook nog een dorststaking begonnen. Ze hebben hem nu overgebracht naar het penitentiair ziekenhuis in Scheveningen. Op ons verzoek is hij gestopt met zijn dorststaking. Hij zit daar in een isoleercel, hij kan niet televisie kijken of zelfs maar een boek of een krant lezen.

Dit heeft hij ons zelf verteld in een telefoongesprek van vanmiddag 4 maart 2009.

Justitie licht de pers onjuist voor

We zullen later uitgebreid de onwaarheden aan de kaak stellen die justitie aan de pers heeft medegedeeld en tot onze spijt hebben de meeste journalisten dat klakkeloos overgenomen!

PRIME heeft in het eerste persbericht van 19 februari j.l. over het gebruik van geweld gesproken.

Dit is de reactie van het Ministerie van Justitie:

“Het ministerie van Justitie ontkent dit in alle toonaarden. Volgens een woordvoerder was er geen sprake van geweld, wel was er enige onrust.”

Justitie behoort de basis te zijn van rechtvaardigheid en oprechtheid. Hoe is het mogelijk dat justitie alle feiten die gebeurd zijn met open ogen ontkent?

In de uitzending van [NOVA](#) van 28 februari j.l. , toen er geen ruimte was om te ontkennen, heeft de heer Eric Nijman, directeur dienst Justitiële Inrichtingen gezegd dat er “proportioneel “ geweld was toegepast in de vorm van een “ corrigerende tik, niet meer dan dat“. Er zou ook “ een keer met een korte wapenstok geslagen zijn en daarna niet meer”, aldus de heer Nijman.

Justitieambtenaren moeten een voorbeeld zijn voor heldere en eenduidige uitleg, maar in de praktijk zijn ze meester in het creëren van onduidelijkheden en vaagheden.

Om de vage begrippen als “corrigerende tik” en “proportioneel “ geweld beter te kunnen begrijpen, maken wij de drie gesprekken openbaar en kunnen deze gebruikt worden door advocaten, mensenrechten- organisaties en onderzoekers.

Drie gesprekken over de geweldloze dag!

Dit betreft de gesprekken die Ahmed Pouri van PRIME heeft gevoerd met gedetineerden uit het detentiecentrum Schiphol

Ibrahim Hassan

Gesprek vond plaats op maandag 23 februari 2008

Pouri: Hallo

Ibrahim: Hallo

Pouri: Hallo dit is Ahmed Pouri van de vluchtelingen organisatie PRIME. Wie ben je?

Ibrahim: Mijn naam is Ibrahim Hassan.

Pouri: Je bent uit Soedan?

Ibrahim: Ja, maar ik woon in de gevangenis.

Pouri: Hoe lang ben je al in de gevangenis?

Ibrahim: 2 maanden

Pouri: Ik hoorde van je vriend dat ze je hebben geslagen, dus wil ik van jou graag horen wat er gebeurd is.

Ibrahim: Nadat ze me geslagen hadden wilde ik gaan plassen en toen voelde ik een pijn in m'n penis.

Pouri: Sorry, kan je alles duidelijk uitleggen?

Ibrahim: Ze namen me mee terug naar de cel, nadat ik was geslagen door 8 agenten.

Pouri: 8 agenten sloegen je?

Ibrahim: Ja

Ibrahim: Ik voel pijn in mijn lichaam tot de dag van vandaag.

Pouri: Kan je meer uitleggen wat er precies is gebeurd? Wanneer ze je sloegen, waarom ze je sloegen? Was je aan het vechten?

Ibrahim: Ze stopten me in mijn kamer met handboeien om. Na 20 minuten kwamen ze en namen ze me mee naar een andere plek. Daar schopten ze in mijn penis.

Pouri: Dat is erg belangrijk. Alsjeblieft leg alles uit wat er gebeurd is.

Ibrahim: Ze waren met meer dan 50 agenten. Wij wilden niet vechten maar ze luisterden niet naar ons. Ze begonnen iedereen te slaan. Ik kreeg handboeien om en werd geslagen.

Pouri: Je had handboeien om en toen sloegen ze je?

Ibrahim: Ja.

Pouri: Vanwege de hongerstaking sloegen ze je?

Ibrahim: Ja.

Pouri: Sloegen ze je met een stok?

Ibrahim: Ja. Ik deed niks en ze begonnen me te forceren en me te slaan in mijn rug. En ze schopten tegen mijn penis. En ze brachten me naar een speciale kamer.

Pouri: Ze brachten je naar een isoleercel?

Ibrahim: Ja. Ja.

Pouri: Ik zou willen weten wat er gebeurd is..

Ibrahim: Toen ze mij sloegen viel ik. Ze brachten de dokter om me wakker te maken. Toen ze me aan het slaan waren, raakten ze mijn nek, dus stortte ik in.

Pouri: Ze sloegen je nek met wat?

Ibrahim: Met een plastic knuppel.

Pouri: Wanneer gebeurde dit?

Ibrahim: Dezelfde dag, donderdag.

Pouri: Nu heb ik een journalist gebeld, hij luistert mee. Kan je precies het hele verhaal vertellen hoe ze je sloegen en waarom?

Ibrahim: Oke. Wij zitten. Iedereen moest naar binnen. Wij zeiden nee. We zeiden dat we de chef wilden spreken die controle heeft over de gevangenis. Ze zeiden wacht, we halen de chef. Na 3 tot 4 uur kwamen meer dan 50 agenten en je kon hun gezicht niet zien.

Pouri: Hadden ze ook geweren?

Ibrahim: Nee, ze hadden een stok en ze hadden veel wapens.

Pouri: Veel wapens?

Ibrahim: Ja, speciale eenheid, ik weet hun naam niet. We zeiden dat we niet willen vechten maar praten over ons probleem.

Pouri: Je zei dat je niet wilde vechten, maar dat je wilde praten?

Ibrahim: Ja, maar ze begonnen iedereen naar binnen te slaan met geweld.

Ibrahim: Ze stopten iedereen in aparte kamers met handboeien.

Pouri: Met handboeien aan lieten ze je in je kamer?

Ibrahim: Na 5 minuten kwamen ze me weer halen.

Pouri: Toen namen ze jou weer uit je kamer?

Ibrahim: Een andere cel, dus van daar sloegen ze me en zakte ik in. Dus de dokter kwam om me er weer bovenop te helpen.

Ibrahim: Ik ben aan het wachten op de resultaten uit het lab. Ze namen mijn plas vandaag om te testen. Weet je die Pampers? Om te plassen, voor mijn penis. Er kwam iets uit.

Pouri: Waar kwam iets uit?

Ibrahim: Uit mijn penis.

Pouri: Waarom? Omdat ze je penis heel hard sloegen?

Ibrahim: Ja, ze schopten me met laarzen. Nu komt er iets van daar.

Ali Reza Imani

Pouri: Ze hebben je verhuisd van Schiphol naar Zeist?

Imani: Dat klopt.

Pouri: Kun je jezelf introduceren? En met hoeveel mensen ben je in Zeist?

Imani: Mijn naam is Ali Reza Imani en ik kom uit Iran. We zijn hier met 6 mensen. Ze hebben ons van Schiphol naar dit detentie centrum gereden en hebben ons in onze kamer opgesloten. We hebben maar 1 uur per dag voor frisse lucht en dan stoppen ze ons weer in onze kamer. En, vanaf 18 februari 2009 ben ik in hongerstaking. Nu over mijn situatie. Ik denk dat ik geen andere keus heb. Ze kwamen binnen met politie of bewakers met gummiknuppels. Ze sloegen ons en ze gooiden me tegen de grond, mijn handen en neus zijn ... Ze hingen erg hard op ons en ze probeerden om....

Ahmed: Even wachten. Het is erg belangrijk om te weten wat de houding was van de bewakers of de speciale politie eenheid in Schiphol was.

Imani: Ze waren special politie met maskers.

Pouri: Hebben ze jouw of anderen geslagen? En vertel alles alsjeblieft met alle details.

Imani: Ze gooiden me op de grond en ze sloegen me, Ze schopten me en stopten dingen op mijn hoofd, Ze hingen aan mij. En ik had helemaal niks gedaan, absoluut niks.

Pouri: Niemand wilde zich verweren, maar ze deden al deze dingen met iedereen en ook met jou?

Imani: Dat klopt. Ik geloof dat ze zelfs een jongen uit Georgië hard hebben geslagen, de gene die ziek is. En ze pakten me op alsof, Ik weet niet, alsof ik een crimineel ben, of ik weet niet, heel hard. Ze sloegen me en schopten me, iets van 5-6 personen. En ik deed niks, ik zat gewoon op de grond.

Pouri: Donderdag 19 februari, ja?

Imani: Ik geloof van wel.

Pouri: En toen deden ze jullie handboeien om en stopten ze iedereen met boeien in hun cel?

Imani: Dat klopt. Ze boeiden iedereen en stopten ze in hun kamer. Maar mij namen ze niet mee naar mijn kamer. Ze namen me gelijk mee naar de auto en toen brachten ze me hier (detentiecentrum Zeist).

Pouri: Was je de eerste die verwijderd werd van de gevangenis? Brachten ze je niet in een groep van 6 mensen naar Zeist?

Imani: Nee, ze brachten ons in verschillende auto's.

Pouri: Dus je weet niks van elkaar?

Imani: Nee

Pouri: Toen je in Zeist was, stopten ze je toen in de isolatiecel?

Imani: Het is als, je weet wel, ik heb 1 tv en dat is alles.

Pouri: En je bent alleen in deze cel?

Imani: Dat klopt.

Pouri: En je hebt maar 1 uur tijd om in 24 uur uit de cel te zijn?

Imani: Klopt.

Pouri: En hoe is de houding van de bewakers in Zeist?

Imani: Ze zijn ok. Ze kwamen alleen naar mij om te praten over mijn hongerstaking en ik zei dat ik ermee doorga vanwege mijn situatie. En de IND heeft mij gebeld, ze hebben veel bewijs over mij... Ze hebben zoveel foto's van mij van de Iraanse ambassade, van het Britse parlement, van de BBC en zoveel andere plaatsen. Van het Europese parlement, ze hebben een brief....

Pouri: Kun je jouw vrienden zeggen om mij die foto's meteen te mailen?

Pouri: De minister van justitie zei 2 belangrijke dingen. Hij zei dat iedereen gestopt was met de hongerstaking. Het is belangrijk om van jou te horen dat je nog doorgaat met je hongerstaking.

Imani: Nee, ik heb niks gegeten. Ik ben nog steeds in hongerstaking en ik zal dit doorzetten. Ze zeiden dat ze ons binnen 2 weken, dat betekent volgende week, dat ze ons naar een detentie centrum in Rotterdam gaan brengen. Ze gaan ons niet naar Schiphol brengen.

Pouri: Ze zeiden dat ze je naar Rotterdam willen brengen?

Imani: Dat klopt. Ze gaan ons naar Rotterdam brengen, niet Schiphol.

Pouri: Dan zal ik je het telefoon nummer van een goede advocaat geven.
Imani: Heel erg bedankt, meneer Pouri. Ik stel dat zeer op prijs.
Pouri: Geen dank. Al er iets verandert kan je me gelijk bellen om dat te zeggen. En alsjeblieft bel morgen....
Imani: Hoe laat?
Pouri: Om 1 uur.
Imani: Ok, als je het niet erg vindt mag je mijn stem opnemen
Pouri: Ja dat heb ik gedaan.
Imani: Ik ben bereid om alles te vertellen, mijn hele geschiedenis aan elke krant, elke media. Ik ben bereid te praten, snap je?
Pouri: Dat is prima, want we moeten ze laten zien dat jullie onschuldige mensen zijn en waarom ze jullie in de gevangenis hebben gestopt. Het is ongelooflijk. Daarom vechten we ook voor jullie rechten.
Imani: Eigenlijk heb ik niet meer informatie, omdat ik ze niet meer gezien heb.
Pouri: Oh, je hebt de anderen niet gezien in Zeist?
Imani: Nee, alleen vandaag. Ze lieten ons vrij voor een paar uur.
Pouri: Jullie kwamen een paar uur samen deze middag?
Imani: Dat klopt.
Pouri: Kan je me dan bellen? Dank je.
Imani: Doei

Aziz Mokhtarov

Pouri: Ik wil graag precies weten wat er gebeurd is in de gevangenis, wanneer jullie de hongerstaking zijn begonnen. Hoeveel mensen zijn er in hongerstaking?
Aziz: 36 mensen.
Pouri: Was dit woensdag (18 februari 2009)?
Aziz: Ja.
Pouri: En wat is er toen gebeurd?
Aziz: Ze zeiden, je moet naar binnen gaan. We zaten daar tot de avond. Toen kwamen de chefs van de gevangenis. We vertelden hun dat we gepraat hadden over onze vrijheid en dat we wilden praten met de IND en de chefs. 3 Mannen waren met hun aan het praten. We zaten aan het einde van de hal, in onze corridor. Later zeiden ze niks over onze vrijheid. Ze zeiden dat er geen verandering zou komen en dat het beter zou zijn om naar binnen te gaan. Wij zeiden nee! We gaan niet naar binnen totdat we met de chefs kunnen praten. Toen kwam de militaire politie van ongeveer 40 man.
Pouri: 40 militaire mensen kwamen naar jouw sectie?
Aziz: Ze stopten ons 1 voor 1 in onze kamers.
Pouri: Hebben ze daarbij geweld gebruikt?
Aziz: Ja dat deden ze. Ze hebben een man uit Georgië geslagen.
Pouri: Hebben ze jullie handboeien omgedaan?
Aziz: Ja, we waren in onze kamers voor een uur met onze handen geboeid. Sommige mensen waren in de keuken.
Pouri: Waarom?
Aziz: Weet ik niet. In de morgen toen we wakker warden lieten ze ons niet alleen. Ze zeiden dat ze de hele dag onze boeien niet open zouden maken. Alleen maar 3 keer per dag. 1 keer 45minuten. 2^e keer een uur en de 3^e keer 30 minuten. Ze namen ons in groepen van steeds 4 kamers.
Pouri: Dus donderdag waren je handen geboeid en gingen de handboeien maar 3 keer af?
Aziz: Ja, en donderdag waren 20 mensen in hongerstaking. Ze zeiden als we niet zouden eten dat ze ons in de OBS (observatiecel) zouden stoppen.
Pouri: Hoe hebben ze geprobeerd de hongerstaking tegen te houden?
Aziz: Er waren maar 4 kamers open. We aten niet en we zeiden dat we in hongerstaking waren. Een dokter kwam en zei dat als we niet zouden eten dat we dan naar OBS moesten. Daarna zeiden we nog steeds nee, want we wilden een oplossing voor de situatie. En daarom moesten we 24 uur naar de OBS. Ze zeiden als je niet eet, blijf je hier.
Pouri: Dus vrijdag was je de hele dag in isolatie?
Aziz: Ja.
Pouri: Hoe was het daar?
Aziz: Het was te koud. Er was niks. Erg koud, donker en moeilijk. De chef kwam naar ons. Hij zei dat dit niet helpt.. als je niks eet.
Pouri: En toen zei je dat je zou stoppen als je met je ouders mocht praten?

Aziz: Ja ik vroeg of ik met mijn ouders mocht praten?

Pouri: Normaal mag je toch niet bellen om 8 uur?

Aziz: In onze sectie wel, tot 8:45.

Pouri: Je moeder vroeg je om te stoppen?

Aziz: Ja, ze was aan het huilen. Het was erg moeilijk voor mij.

Pouri: Ze zeggen dat ze geen geweld hebben gebruikt. Kan je daar iets over vertellen?

Aziz: Ik was verbaasd! Een man uit Georgië zei dat we niet willen vechten. Laat ons alsjeblieft alleen. Ze hadden stokken de militaire politie. Ze sloegen hem.

Pouri: Hoe?

Aziz: Hij was alleen aan het einde van de hal. Hij vroeg ze om hem met rust te laten.

Pouri: Sloegen ze hem?

Aziz: Ja en hij was ziek. Hij heeft hepatitis C.

Pouri: In jouw sectie waren 3 mensen in isolatie?

Aziz: Ja, voor 1 dag.

Pouri: Nu is iedereen gestopt met de hongerstaking?

Aziz: Ja (andere informatie kon hem niet bereiken op dat moment)

Aziz: Wij zijn geen criminelen. We willen vrijheid. Maar ze willen ons niet helpen.

Pouri: Waarmee sloegen ze de man uit Georgië?

Aziz: Met een stok.

Pouri: Erg hard?

Aziz: Ja.

Pouri: Schreeuwde hij om hulp?

Aziz: Ja, maar we vochten niet terug, omdat we geen criminelen zijn en geen problemen willen!

Namens stichting PRIME,

Ahmed Pouri

TEL: 00-31-70-3050415 / 70-3803058

mobile 00- 31-655 36 23 13

FAX: 00-31-70-4020917

Giro 7699299

E-mail : apouri@gmail.com

www.prime95.nl